

Dos cartells magnífics

Aquell cartell amb la figura del President Macià!

Quan, el dissabte, va aparèixer als carrers de Barcelona, la ciutat s'estremí d'emoció.

L'Avi!

Quin cartell! Quina sobrietat en les inscripcions! Només la data del 16 de febrer i un crit: «Catalans!»

Un crit d'alerta, un crit que deia més que tots els discursos, que tots els articles, que tots els dibuixos.

Macià, amb aquest crit, ens recordava el nostre deure de votar contra els enemics de Catalunya.

Aquest cartell i aquell altre on el rostre de dolor del president Companys—els cabells tallats, el coll de l'americana de l'uniforme de presidiari...—ressaltava damunt el fons de les quatre barres, consolidaven per endavant la victòria de les Esquerreres.

—Qui tingué la idea d'aquests dos cartells?—es pregunta encara molta gent.

La idea fou de llurs autors: un fotògraf i un dibuixant, respectivament.

Es presentaren a *La Humanitat* amb l'original. El fotògraf, un dia, amb el del cartell de Macià. El dibuixant, un altre dia, amb el del de Companys.

—Heus ací—manifestaren—la nostra modesta aportació a la subscripció oberta per a costejar les eleccions.

El fotògraf és l'amic Casas.

Sentim no conèixer el nom del dibuixant. També mereix, com En Casas, la més cordial felicitació.